

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 23 • Perjantaina 4. joulukuuta 2009

60. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Talvisodan muistotilaisuus kokosi yli 40 henkilöä talvisodan alkamispäivänä Kurkijoki-puistoon Evakko-patsaan äärelle.

Muistosanat kurkijokelaisten Evakkopatsaalla 30.11.2009

Seitsemänkymmentä vuotta ja neljä päivää sitten lavasti Neuvostoliitto suuren murhenäytelmän alun ampumalla Mainilan laukaukset ja syyttäen niistä suomalaisia.

Tasan 70 vuotta ja kuusi tuntia sitten aamulla vielä pimeän verhotessa Pohjolan, tunkeutuivat Neuvostoliiton sotajoukot maahamme kaikkia itärajamme ylittäneitä teitä pitkin alkaen Karjalan kannakselta aina Petsamoon saakka. Lisäksi tulivat valtaiset siviilikohteiden pommitukset.

Koko kansan ja varsinkin karjalaisten järkytys oli suuri. Tunkeutuivathan neuvostosotilaat juuri meidän kotiseuduillemme aseita käyttäen. Moni karjalainen emäntä rajan pinnassa oli ihmeissään, kun punatähtinen sotilas tunkeutui aa-

mulypsyn aikana navettaan. Sataviisi päivää kestänyt meitä kaikkia suomalaisia kauhistuttanut Talvisota oli alkanut.

Hyökkäystä oli kansamme pelännyt, mutta silloinen valtiojohtomme luotti maittemme väliseen hyökkäämättömyyssopimukseen niin lujasti, että vielä syyskuun alussa, presidenttimme Kyösti Kallio avatessaan eduskunnan syysistuntokauden, sanoi, että me elämme itsenäisyytemme vakainta aikaa. Samana päivänä Saksa hyökkäsi Puolaan ja toinen maailmansota oli alkanut.

Neuvostoliitto ja Saksa eli Stalin ja Hitler olivat aiemmin elokuussa pitämässään ulkoministeriensä kokouksessa sopineet salaisesti Euroopan jaosta siten, että Suomi kuuluisi Viron ja Latvian kanssa Neuvostoliiton etupiiriin ja

viikkoa myöhemmin sopimusta tarkennettiin niin, että Liettuaakin olisi liitettävissä tähän itäiseen ”ihanneyhteiskuntaan”.

Baltian maat suostuivat Neuvostoliiton vaatimuksiin, mutta Suomi ei katsonut olevan mahdollisuuksia suostua Stalinin ja Molotovin vaatimiin alueluovutuksiin. Tuloksettomat neuvottelut päättyivät Moskovassa ja puna-armeija tunki maahamme tunnetuin seurauksin.

Moni on arvostellut Suomen neuvottelijoiden peräänantamattomuutta, joka näin jälkeenpäin ajatellen oli ainoa oikea ratkaisu, vaikkakin erittäin raskas! Säilytimme sentään kaikkein tärkeimmän eli itsenäisyytemme. Toisin kävi Baltian maille, jotka liitettiin Neuvostoliiton kansojen suureen sulatusuuniin.

Karjalan kansa joutui jät-

tämään kotinsa ja lähtemään länteen kohti tuntematonta

Eino Vepsä lausui muistosanat, Suomen lipun kantajana toimi Martti Repo ja Loimaan Karjalaseuran lippua kantoi Lauri Veijalainen. Seppelleen laskivat Leena Virtanen ja Veikko Rastas.

Tässä lehdessä mm.

Idän sukunimet ikiaikainen ilmiö ... s. 4-5

Hiitolaiset evakkotytöt
Terttu, Milja ja Sinikkas. 6

Vampulan Karjalaiset viettivät joulujuhlaas. 8

Toimitus on avoinna tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14.

Seuraavat lehdet ilmestyvät 18.12., 8.1., 22.1., 5.2.

ankaran pakkastalven keskellä. Epätoivo oli suuri ja huoli tulevasta painoi mieltä. Tuskainen, pelon ja surun täyttämä evakkotaival oli alkanut.

Nyt olemme kokoontuneet tämän raskaan taipaaleen muistopaadelle palauttamaan mieliin noita surullisia aikoja ja kunnioittamaan maamme silloisia puolusta-

jia, veteraaneja, lottia ja sankarivainajia. Heille kuuluu kiitos vapaudestamme!

Laskekaamme seppeleheidän ja jo poisnukkuneiden, kotinsa ja maansa menettäneiden evakkojen muistolle ja toivokaamme, ettei vastaavanlaista enää koskaan tapahtuisi kansallemme.

Eino Vepsä

Joulutervehdys Kurkijokelaisessa

Joulutervehdykset sukulaisille ja ystäville julkaistaan Kurkijokelaisen numerossa 24, joka ilmestyy 18.12.

Joulutervehdyksen lähettäminen on helppoa. Sen ja maksun (5 €) voi lähettää kirjekuoressa postitse tai tuoda Kurkijokelaisen toimitukseen.

Tervehdyksen voi lähettää myös sähköpostitse tai tekstiviestinä. Aluksi lähettäjän nimi ja osoite, sen jälkeen ilmoitusteksti. Tällöin ilmoituksen hintaan, 5 € lisätään 1 €:n laskutuslisä. Puhelimitse tervehdyksiä otetaan vastaan toimituksen aukioloaikoina joulukuussa ti ja pe klo 9-14

Esimerkki: **Maija (s. Meikäläinen) ja Kalle Karjalainen, Hiitola Hömmö ja Kurkijoki Lapinlahti – Loimaa**

Voit laittaa joululehteen myös suuremman ilmoituksen joko värillisenä tai mustavalkoisena.

1 x 50

mv 22,50 + alv 22 (27,45)

väri 30,00 + alv 22 36,60

2 x 30

mv 27,00 + alv 22 (32,94)

väri 36,00 + alv 22 (43,92)

TERVEHDYKSET TULEE OLLA TOIMITUKSESSA VIIMEISTÄÄN 14.12.

Kurkijokelainen

Koulukuja 7, 32200 Loimaa
puh. 02-762 2551, 050-5213336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

4.12.2009

Itsenäisyys ja itsepäisyys

Ihmisestä puhuttaessa hän voi olla itsenäinen tai ITSENÄINEN, äänen sävy kertoo sanan merkityksen.

Itsenäinen ihminen on oman tiensä kulkija, joka ottaa toisetkin terveellä tavalla huomioon. Hän pystyy yhteistyöhön, mutta tekee päätökset omia arvojaan kunnioittaen. Hänestä löytyy lämmintä rehellisyyttä sekä itseään että toisia kohtaan, mutta tarvittaessa hän on valmis paljastamaan kyntensä, kun kokee tuleensa väärin kohdelluksi tai näkee vääryyttä, jota ei voi hyväksyä.

ITSENÄINEN ihminen on oman tiensä kulkija, joka ei huomioi ympäristöään. Oma yltiöpäinen itsenäisyys onkin itsepäisyyttä, joka on valmis tallomaan toiset jalkoihin, jos he eivät väisty tarpeeksi nopeaan tai noudata hänen toivomuksiaan.

Entä epäitsenäinen ihminen, millainen hän on? Hän odottaa toisilta koko ajan ohjeita, ei uskalla ottaa vastuuta omista teoistaan ja päätöksistään, vaan yrittää mielistellä puoleen jos toiseenkin. Niinhän

siinä käy, että kun toiseen suuntaan kumartaa, niin toiseen.....

Näin itsenäisyyspäivän alla ja talvisodan alkamista muistellessa voisi miettiä oman isänmaamme itsenäisyyden kaarta. Mistä olemme tulossa ja mihin menossa? Mitä vaikutti talvisota, jatkosota, kylmäsoita, suomettuminen, liittyminen EU:n ja mitä vaikuttaa tällä viikolla voiman tullut Lissabonin sopimus? Jätän tämän asian itse kunkin tuumailtavaksi.

Itsenäisyys on juhlimisen arvoinen asia! Sen eteen on koko Suomen kansa tehnyt enemmän työtä kuin minkään muun asian eteen. Se on vaatinut paljon ja sen ylläpitäminen vaatii myös paljon itsenäisyyttä ja viisautta.

Hyvää itsenäisyyspäivää

Helena Sulavuori

Hartaus
2. adventtisunnuntaille,
itsenäisyyspäivä
6.12.2009

Tie vai umpihanki?

Pohdiskelin amerikkalaisen yliopisto-opiskelijan kanssa syvällisiä. Puhe kiertyi tärkeiksi tuntemiimme arvoihin. Keskustelumppanini tilitti: – Kovin usein meillä päin ihmiset sanovat I've got my rights – minulla on oikeuteni, eivätkä oikein ymmärrä, mitä oikeastaan tarkoittavat. Sillä lauseella haetaan oikeutta itsekkyydelle.

Suurta vapautta tuntuu joidenkin meikäläistenkin mielestä olevan, että saa toteuttaa omaa itseään toisista ihmisistä, yhteisestä edusta tai säännöistä välittämättä. Auktoriteetit joutavat romukoppaan, toisen omaisuutta ei kunnioiteta, toista saa loukata, jos siltä vain tuntuu. Voiko se oikeasti olla tavoittelemisen arvoista?

"Tietä käyden tien on vanki, vapaa on vain umpihanki."

Runoilija Aaro Hellaakoski tuntuu tavoittaneen jotain oleellista vapauden kaipuusta. Mutta umpihangessa on yksin. Oman mielen mukaan eläminen voi käydä raskaaksi, kun toisten apuun ja tukeen on yksin uraa tampatessaan hankalaa turvautua. Mitä hyötyä on rajattomasta vapaudesta, kun suksi katkeaa yksinäisellä korpitaipaleella?

Ei ole helppoa vapauden etsintä valmiillakaan tiellä muiden matkalaisten parissa. Aina on niitä, jotka kärkkäästi kertovat meille, miten tiellä parhaiten pysyy. Tarjoavat neuvojaan vaikei niitä pyytäisi. Jos askelmerkit eivät osu kohdalleen, tulee arvostelua ja moitteita. Sellaisesta on vapaus kaukana – niin arvostellulla kuin arvostelijallakin.

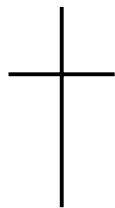
Millaista on vapaus, joka ei loukkaa toisia eikä tukehdu toisten arvostelun alle? Tätä ihmettelivät aikoinaan Jeesuksen kanssa muutamat aikalaiset. Heille Herramme sanoi: - Jos te pysytte uskollisina minun sanalleni, te olette todella opetuslapsiani. Te opitte tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi.

Vapahtajamme pyytää meitä ottamaan todesta sen, ettemme pärjää yksin. Tarvitsemme hänen rakkauttaan ja huolenpitoaan. Sillä tavoin voimme vapautua itsekkyydestä ja toisten asettamien vaatimusten paineesta. Jeesus tahtoo vapauttaa meidät olemaan se, miksi Jumala meidät loi. Vapautettuina taakoista voimme kantaa vastuumme omasta elämästämme ja ottaa paikkamme muiden parissa. Vapaina voimme rakentaa oman kansamme ja koko maailman parasta.

Jukka Helin

Kenttärovasti Jukka Helin toimii Merivoimien johtavana pappina Merivoimien esikunnassa Turussa.

Kuolleita

Aili HARTIKKA

* 31.5.1914
Kurkijoki, Otsanlahti
† 2.11.2009 Turku

Lämmöllä muistaen
Pirjo ja Seppo
Anne, Kristiina ja
Elina perheineen
Risto-veli ja Sirkka
sisarusten lapset
perheineen

Herra, anna minun kypsyä,
ennen kuin minut satona
korjataan.

Siunaus toimitettu.
Lämmin kiitos osanotosta.

Muistettavaa

Hiitolan Pitäjäseuran järj. Pikkujoulu-tarinailta ti. 8.12. klo 18 Tuomarink. 2 Pori. Muistellaan Joulua 70v. sitten. Kauneimmat joululaulut, riisipuuro ja rusinasoppa, torttukahvit, arvontaa, joulupukki. Entiset ja uudet tarinoijat Tervetuloa iloiseen Karjalaiseen tunnelmaan. Huom. pikkupaketti pukin pussiin.

Tampereen seudun kurkijokelaiset kokoontuvat tiistaina 8.12.2009 klo 15 kahvila Vatraskan kabinetissa, Kuninkaankatu 4. Tervetuloa! Tapio Nikkari.

Hiitola-Kurkijoki Sukututkijat kokoontuu torstaina 10.12.2009 klo 18 Karjalatalon Laatokka-salissa, Helsinki Käpyläänkuja 1. Katselemme valokuvaesitystä kahvin ja glögin kera. Tilaisuus on avoin kaikille. Tervetuloa! Lisätietoja Harri Kekiltä p. 050-3041324 tai hkeikki@gmail.com.

Kurkijoen Marttojen Joulujuhla Loimaan kaupunginkirkon yläsalissa sunnuntaina 13.12. klo 12.00. Tervetuloa.

Kurkijoki-seuran JOULUJUHLA sunnuntaina 13.12. klo 14.00 Karjalatalon yläsalissa, 2. kerros, Käpyläänkuja 1, Helsinki. Kurkijokelaiset ystävineen Tervetuloa!

NIMIPÄIVÄT

Joulukuu

4 Pe Airi, Aira

5 La Selma

6 Su 2. adventti-

sunnuntai,
Itsenäisyyspäivä
Niilo, Niko,
Nikolai, Niklas

7 Ma Sampsa

8 Ti Kyllikki, Kylli

9 Ke Anna, Anne,
Anni, Anu,
Anneli, Annikki,
Annika, Annukka

10 To Jutta

11 Pe Tatu, Taneli,
Daniel

12 La Tuovi

13 Su 3. adventti-

sunnuntai Seija

14 Ma Jouko

15 Ti Heimo

16 Ke Auli, Aulikki,
Aada

17 To Raakel

Ajan virta

Aurinko laskoo, vallaa
kultaasa
krassiloil ja muil kukkasil.
On kaunista.
Yks päivä on taas mänt.
Mihi lie huvent.
Solunt ajan virtaa.
Mitä tuonoo huomine
tullessaa,
uusii haasteita, tuttavuuksii.
Mäne tiijä.
Ystäviiki.

Anja

Kaipuu saa näkyä

KAIKKI KIVITYÖT

PALVELEMME

Ma - Pe 9 - 17

LOIMAAN KIVI

KIVICENTER

Palininkatu 2, Loimaa

Puh 0207 909 263

Toimituksen tuolilta

Kurkijokelaisen hinnat 2010

Kurkijokelaisen tilaus- ja ilmoitushinnat ovat olleet vuodesta 2002 nykyiset ja sen jälkeen taitto-, painatus- ja postituskustannukset ovat nousseet. Esimerkiksi ensi vuonna lehden postituskustannukset nousevat 15 %, se on aikamoinen euronäärä vuositasona. Näihin perustuen hallitus päätti viime kokouksessaan uudet hinnat ensi vuodelle.

Tilaukshinnat:

12 kk kesto- tai määräaikaistilaus39 €
6 kk määräaikaistilaus23 €
12 kk Pohjoismaihin44 €
12 kk Muualle ulkomaille52 €

Ilmoitushinnat:

mustavalkoinen 0,50 pmm
värillinen 0,65 pmm

Korotukset ovat maltillisia nousseisiin kustannuksiin suhteutettuina. Lehtiä ilmestyy ensi vuonna vähintään 24 kpl ja tällöin yksittäisen lehden hinnaksi tulee 1,625 €. Ilmoitushintamme verrattuina moniin paikallislehtiin ovat puolet- tai jopa kaksikertaa halvempia.

Hyviä lukuhetkiä lehden parissa tulevanakin vuonna.

Helena Sulavuori

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Liisa Koistinen, Lauri Laukkanen,
Tapio Nikkari, Jaakko Taitonen ja Leena Virtanen

Toimitussihteeri: Helena Sulavuori
ja toimittajina kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimin: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9–14
p. (02) 762 2551, 050-521 3336, toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäkseen ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalk. 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöillisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 12 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi.....35 euroa
6 kk.....20 euroa
3 kk.....12 euroa
Pohjoismaat39 euroa
Muualle46 euroa

Tilinumero: LSOP 523900-4897
Y-tunnus 0204020-9
Sivunvalmistus:
Etusivupaja, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki
ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Onks tietoo KYSYMYKSET?

1. Mikä tapahtuma sai aikaan Ilta-sanomien perustamisen 77 vuotta sitten?
2. Kuka kirjoitti Värikki Stoolin tarinat?
3. Missä vaalipiirissä valittiin ensimmäisen kerran nainen eduskuntaan viime vaaleissa?
4. Kuinka kauan Suomen Merimieskirkko on toiminut?
5. Mikä in Suomen vanhin teollisuus?
6. Kuka on eduskunnan ainoa saamelainen kansanedustaja?
7. Milloin Suomi siirtyi viisipäiväiseen työviikkoon?
8. Missä kansalliskirjailija Väinö Linna on syntynyt?
9. Minä vuonna Suomessa alettiin laatia säännöksiä?
10. Mikä oli Siiri Anger-
kosken roolinimi Pekka Puupää-komedioissa?

- 4.12. Ps. 25:7-8 Älä muista nuoruuteni syntejä, älä pahoja tekojani! Sinä, joka olet uskollinen ja hyvä, älä unohda minua! Hyvä ja oikeamielinen on Herra, hän neuvoa syntisille tien.
- 5.12. Ps. 25:5 Ohjaa minut totuuteesi ja opeta minua, sinä Jumalani, auttajani! Sinuun minä luotan aina.
- 6.12. Itsenäisyyspäivä 2 Moos. 23:9 Herra sanoi israelilaisille: ”Älä sorra muukalaista; olettehan itsekin olleet muukalaisina Egyptissä ja tiedätte, mitä on elää vieraassa maassa muukalaisena.” Virsi 581:2. Sovinnossa meidän suo maata rakentaa, että jokaiselle se kodin tarjoaa. Kädestäsi maamme siunauksen saa, ohjaa esivaltaa ja viisautta jaa.
- 7.12. Ps. 80:2-3 Kuule meitä, Israelin paimen, ilmesty kirkkaudessasi. Osoita voimasi, tule avuksemme.
- 8.12. Hoos. 2:21-22 Herra sanoo: ”Minä kihlaan sinut, otan omakseni ainiaksi, minä liitän sinut itseeni vanhurskauden ja oikeuden sitein, rakkautella ja hyvyydellä. Minä liitän sinut itseeni uskollisuuden sitein, ja sinä tulet tuntemaan Herran.”
- 9.12. 1 Piet. 1:13 Vyöittäytykää siis, olkaa raittiit. Pitäkää ajatuksenne kirkkaina ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmes-tyessä.
- 10.12. Ps. 126:3 Suuret ovat meidän Herramme teot, niistä me saamme iloita.
- 11.12. Ps. 80:20 Jumala, Herra Sebaot, auta meidät ennallemmen, anna meidän nähdä kasvojesi

valo, niin me pelastumme.

- 12.12. 1 Piet. 1:14-16 Olkaa kuuliaisimpia lapsia älkääkään taipuko noudattamaan himoja, joiden vallassa ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte. Niin kuin hän, joka teidät on kutsunut, on pyhä, niin tulkaa tekin pyhiksi kaikessa mitä teette. Onhan kirjoitettu: ”Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.”
- 13.12. 3. adventtisunnuntai Matt. 11:4-6 Jeesus sanoi opetuslapsille: ”Kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: Sokeat saavat näkönsä ja raimmat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleet herätetään henkiin ja köyhille julistetaan ilosanoma. Autuas se, joka ei minua torju.” Virsi 12:6. Kuuletko, kansa, saat kutsun elämään, kun saapuu kuninkaasi, Messias nimeltään. Vain hän on Herra, hän kutsuu elämään.
- 14.12. Jes. 40:3 Raivatkaa autiomaahan Herralle tie! Tasoittakaa yli aron valtatie meidän Jumalallemme!
- 15.12. Jer. 3:25 Langetkaamme häveten maahan, häväistys meidän peittäköön! Olemme rikkoneet Herraa, Jumalaamme, vastaan. Nuoruudestamme asti tähän päivään saakka olemme tehneet syntiä, niin me itse kuin meidän isämmekin. Me emme ole kuunnelleet Herran, Jumalamme, ääntä.
- 16.12. 1 Kor. 4:1-2 Meitä on siis pidettävä Kristuksen palvelijoina, joiden huostaan on uskottu Jumalan salaisuudet. Siltä, jolle on jotakin uskottu, vaaditaan, että hän osoittautuu luottamuksen arvoiseksi.
- 17.12. Ps. 80:4 Jumala, auta meidät ennallemmen, anna meidän nähdä kasvojesi valo, niin me pelastumme.

Joulukannel on ilmestynyt

Karjalan Liiton joululehti Joulukannel on ilmestynyt jo 55 vuoden ajan. Sen sivuilta ovat monet sukupolvet löytäneet joulumielen. Joulukannel onkin oiva joulutervehdys kaikille, joita Karjala ja karjalaisuus kiinnostaa. Lehdessä kerrotaan 2000-luvun karjalaisuudesta menneisyyttä unohtamatta.

Aiheina ovat muun muassa 70-vuotias Karjalan Liitto, laulujuhlina pidettävät Helsingin kesäjuhlat 2010, karjalan kieli ja karjalainen urheilu. Tilaa lehti verkkokaupastamme tai kysy liiton toimistosta, p. (09) 7288 170, toimisto(at)karjalanliitto.fi

Sanomalehti Kurkijokelaisen 60-vuotisjuhlissa

Harvoin olen saanut olla niin onnistuneessa juhlassa kuin 60-vuotiaan Kurkijokelaisen olivat. Kaikki oli tarkkaan mietitty, jo juhla pukeutuminen loi juhlatunnelmaa. Ohjelma, sitä tarkemmin esittelemättä, oli kauttaaltaan korkeatasoista. Nautin joka hetkestä, tunsin olevani yksi teistä vaikka olenkin vain minni, kuten Uunolla oli tapana sanoa (ei vähätellen).

Juhlapuhujan perhe tuli tietoisuuteeni opettajani

kautta Laitilan Koverossa, he vierailivat siellä. Professori Tiusanen on armoitettu puhuja, häneltä jopa kiroilu sujui niin, ettei se häirinnyt. Kävinkin sanomassa hänelle, että sinä olet ainoa, jolle annan luvan kiroilla, se on muuten myrkyä korvilleni. Tiusasen nuorin poika, Antero antoi meille vauhtia keinuessamme.

VAUHTIA myös lehdellemme tulevina vuosina, toivoo

Sirpa Aaltonen-
Veikkolainen

KIITOS KURKIJOKELAINEN KIITOS

Esitän mitä kauneimmat kiitokseni siitä huomionosoituksesta, jonka sain lehden 60 vuotisjuhljen yhteydessä. Olin hyvin pahoillani, että jouduin ilmoittamaan poissaolostani. Onneksi tein kuitenkin niin, sillä juuri sunnuntaina olin rinnastani niin kipeä, että poikani ja vaimoni hälyttivät matkaystävämme, naapurissa asuvan lääkärin, ”hätin”. Hän soitti minulle paikan Jorvin sairaalaan, mutta en kyllä suostunut sinne menemään, vaan menin vasta maanantaina oman terveysaseman hoitoon.

Kirjoitan niin pitkään hoidostani, koska siihen liittyy sama piirre kuin Kurkijokelaisen kutsuunkin, nimittäin ystävällisyys. Pidän

kutsua suurena ystävällisyyden osoituksena. Sydämeni hoidossa olen kokenut sekä lääkäreitten että hoitajien taholta niin suurta ystävällisyyttä, että se on jo osaltaan antanut voimaa jatkaa eteenpäin. Vaikka hoito on vielä kesken, tunnen itseni melko hyvävoimaiseksi. Oma tyttäreni on kyllä soitellut koko ajan varoittavia, mutta ystävällisiä soittoja ja viitanut siihen että sydäntulehduksen aikana ei saa rasittaa mitään lihaksia, koska sydän ei ehdi reagoida lihasten verentarpeen lisääntymiseen.

Ystävällisyys pysäytti minut jo Afrikan matkallamme. Olimme syntymäpäivän merkeissä Tunisiassa, jossa maan toinen virallinen kieli

LIIRVELLI, mitä se on?

Leena Virtanen pistäytyi toimituksessa ja kyseli, mitä on liirvelli, jota hän lapsuudessaan saanut. Hän muisteli, että siihen laitettiin katajanmarjoja, mutta mitä muuta.

Toimitus teki nettikyselyn ja löysi kaksi alla olevaa liiri vellin reseptiä. Ovatko ne teille tuttuja, Kurkijokelaisen liirvellin ohjeita vai oliko Kurkijoella oma liirvellinsä. Kirjoitelkaapa ja laittakaa reseptejä.

Katajanmarjajuoma (liiri)

Juoman valmistukseen kelpaavat vain kypsät, siniset katajanmarjat. Ne puhdistetaan ja survotaan kevyesti. Survos laitetaan astiaan ja päälle kaadetaan vettä.

Seoksen annetaan seistä 10 tuntia. Juoma on imelää mutta raikasta.

<http://www.universalessence.streamlinetrial.co.uk/ue/forums/index.php?PHPSESSID=npas19on2fh2tklbbjb0&action=vthread&forum=21&topic=336>

Liiri

Survo kypsät tummat katajanmarjat rikki. Kaada niiden päälle kiehuvan kuumaa vettä niin, että marjat peittyvät. Anna marjojen hautua 3 – 4 vuorokautta liinalla peitettynä. Siivilöi juoma ja nauti kylmänä tai kuumana.

<http://www.kokkikolmonen.com/tuotteet.html?id=1/35>

Aromäen-Piltolan työryhmän Adventti- ja pikkujoulujuhla

Useana vuonna adventtajan lähestyessä olemme saaneet kutsun Peltoisten Kylätalolle viettämään pikkujoulujuhlaa, kutsujina ovat olleet Helvi ja Helga. Tarjoiluna aluksi puuro ja sekahedelmäsoppa, puuron jälkeen kuultiin erilaisia ohjelmanumeroita. Hilkka lausui Juha Kaarlsalon kirjoittaman ajatuksia antavan runon ”Mistä tulee joulu”. Elsa kyseli vanhanajan arvoituksia, vaikka me kaikki vanhoja olemmekin, emme silti kaikkia kysymyksiä arvanneet. Eevi luki eläkeläisliiton Varsinais-Suomen piirin julkaisemasta Joulutervehdys -lehdestä kertomuksen ”Metsäonttu Vennin Tarinoita”, Vennin sihteerinä oli toiminut Sinikka Koskinen.

Ristollakin oli arvoitus ratkaistavana: kuka osaa avata pullon, kun korkkia ei saa kiertää, eikä pulloa rikkoa, sekin sitten selvisi. Eevi luki vielä pienen runon suvillasta. Ohjelman jälkeen joiimme vielä oikein maittavat kakkukahvit, jonka jälkeen vaihdettiin vilkkaasti kuulumisia, puolin ja toisin. Miellyttävästä illasta kiitokset Helville ja Helgalle, jotka toimivat päätönttuina ja aputonttu Airalle myös.

Eevi Kemppinen

Syksystä talveen

Tipahteli valkohlutaleita lumikerros peitti koko maan. Ihan niin kuin valkoenkeleitä saapunut ois tanssahtelemaan. Vaihtuu uudeks koko luomakunta paksu kerros saadaan jälleen lunta.

Syksyn synkkyys valoisuuteen vaihtui mielistämme alakulot haihtui. Syksyyn talvi piirtää selvät rajat onneksi meillä on vuodenaajat. Rikkautta on se suurenmoista vuodenaika seuraa aina toista.

Tarjoileepi meille parastaan joka vuodenaika kerrallaan. Siispiä talvesta nyt nautitaan kevät seuraa sitten ajallaan.

Terttu Ketola

Oikaisu

Lottakuva Kurkijokelainen 22 20.11.2009 sivu 3.

Tietoja lottakuvaan toimitti Maija Rosenlund os. Peltola – ei Pietilä niin kuin viime lehdessä oli mainittu. Lisäksi opettajan (kuvassa nro 10) sukunimi pitää olla Grundström – ei Lundström.

Kuva on otettu suojeluskunnan talon rapuilta.

Eino Orpana

Tero Vehviläinen on uponnut Pirkanmaan maakuntakirjaston Metson sukututkimushyllyjen väliin niin, ettei tahdokaan päästä irti, vaan mainostaa näitä hyvinikin yksityiskohtaisia kirjoja myös itäisestä Suomesta omia juuriaan etsiville.

ihmisten yhteisiin esivanhempiin.

– Väkeä oli entisaikoina todella vähän. Vuonna 1500 Käkisalmen Karjalassa ts. Novgorodin Vatjan viidenneksen pohjoisosassa asui arvioijasta riippuen 27 000–32 000 asukasta.

Tämä alue oli hyvin laaja. Se sisälsi paitsi luovutetun Karjalan Laatokan rantapitäjät, myös suunnilleen nykyisen Pohjois-Karjalan ja osan Etelä-Karjalaa. ”Asutuskeskittymät” olivat Kurkijoen, Käkisalmen ja Sortavalan sekä Suvannon Taipaleen vaiheilla.

– Erityisesti Vehviläisen suvun tutkimukseni saivat korvaamatonta apua Tampereen yliopiston yleisen historian emeritusprofessori Olli Vehviläisen harrasteenaan tekemän sukututkimustyön ja kontaktien ansiosta.

Olli Vehviläinen on tutkinut työkseen mm. venäläisten kanssa Talvisodan poliittista historiaa ja julkaissut viimeksi 2002 englannin kielellä Suomi toisessa maailmansodassa -tutkimuksen.

Asutusta, nimi ja arkeologiaa

Teron pari viime vuotta on kulunut lukiessa mm. itäsuomalaisista asutushistoriaa, nimistöä ja arkeologiaa.

– Karjalaisten sukujen tutkijat ovat julkaisseet paljon tietoja mm. internetissä esimerkiksi sukuseurojen sivuilla ja järjestäneet tutkimustoimintansa ns. alueellisiin sukututkimuspiireihin.

Niissä vapaaehtoisesti koordinoidaan tutkimustointaa ja jaetaan löydettyjä tietoja. Arvokkaana ja nopeana tiedon lähteenä ovat vapaaehtoisvoimin kerätyt KATIHA - ja HisKi - tiedokannat, jotka ovat tuoneet

vaikkealukuiset ja huonosti löydettävät tiedot helposti saataviksi, luettaviksi ja yhdistettäväksi. Paljon on jo tutkittu, mutta arkeologit ovat kiinnostuneet yhdistämään ”mikropaikannimiä” tarkkaan karttaan lisätutkimuksien kohdentamista varten.

– Työtä riittää edelleen eikä sukututkimuksesta koskaan valmista tulekaan. Vehviläisten tutkimukseen liittyen sukuseuran sivuilta ja linkit -sivustolta löytyy paljon muillekin hyödyllisiä linkkejä. Minulta voi kysyä vinkkejä ja tarjota tietoja sivujen yhteistietojen kautta, Tero menee tässä julkisesti lupaamaan.

Teron mukaan itäsuomalaisten sukujen tutkimuksen yksityiskohtaiset tulokset eivät ole lainkaan niin suoraviivaisia kuin ”ison kuvan” perusteella luulisi. Lähdemateriaalin vähäisyys ajalta ennen 1700-lukua on yksi ongelma.

– Alkuun minulle oli iso oivallus, että esimerkiksi kymmenennessä sukupolvessa taaksepäin kaikilla on laskennallisesti 1 024 esivanhempaa, vaikka todellisuudessa heitä ei aivan niin paljon ole. Kuulumme täten lukuisiin muihinkin kuin sukunimemme kertomaan sukuun. Samoin ns. ”sirpaleserkkuja” on meillä kaikilla viljalti – vaikka minkä nimisiä.

Se taas yllätti, kuinka harvat suomalaiset tietävät tästä maailman mitassa harvinaisen vanhasta kulttuuripiirteestä. – Noin kaksi miljoonaa suomalaista kantaa henkilökohtaisena muinaismuistona kaukaisilta esi-isiltään perittyä sukunimeä. Monet Ruotsin vallan aikaiset aatelis-, pappis- ja sotilasnimetkin ovat vuosisatoja nuorempia kuin itäsuomalaisten talonpoikaissukujen nimet.

Satoja seuroja

Sukuseuroja Suomessa on satoja, sillä esimerkiksi Karjalan Liitto ilmoittaa, että sillä on yli 60 jäsensukuseuraa. Liitto pitää niitä uutena voimavaranaan. Sukuseurat voivat olla jäsenenä Karja-

lan Liitossa tai sukuseurojen omassa katto-organisaatiossa, Karjalaisten sukuyhteisöjen liitossa.

Sukuseurojen Keskusliitto ry:stä puolestaan pääsihteeri **Eine Kuismin** kertoo, että kaikkien sukuseurojen määrää on vaikea arvioida, koska vain osa on rekisteröity. Toisaalta Yhdistysrekisterissä olevista kaikista eivät tällä hetkellä toimi. Rekistereissä on noin 850 seuraa.

– Karkea arvioni on, että niistä kaksi kolmasosaa on jollain tavalla toimivia, Kuismin kertoo.

Sukuseurojen Keskusliitolla on nyt noin sata jäsentä. Niidenkin määrä kasvaa.

Tero kertoo olevansa yhteistyössä ainakin seuraavien piirien tutkijoiden kanssa: Hiitolalais-kurkijokelainen (Kurkijoen kihlakunnan alue), Suvannon suvut (Kannaksen kaakkoisosaa) ja Imatran seudun sukututkijat (Jääskenen kihlakunnan ja Suur-Säämingin eli Itä-Savon alue).

– Jos on juuria noilla tie-noilla, piireihin kannattaa olla yhteydessä, kun aloittaa omia tutkimuksiaan. Tärkeintä, mitä itse kukin voi tehdä, on tallentaa tietoja, tarinoita ja paikannimiä sijainteineen eläviltä sukulaisiltaan. Niitä tietoja ei arkistoista löydy, Tero painottaa.

Maakuntakirjastoon kaivelemaan

Kiertelemme tamperelaisen sukututkimuksen yhdessä keskipisteessä, Pirkanmaan maakuntakirjastossa Metsoissa, jossa on mm. pidetty työväenopiston sukututkimuskursseja ja jossa on sukua tutkiville paljonkin materiaalia teosten lisäksi mikrofilmeillä.

– Karjalaisten sukujen harrastajia lieene tuhansia. Vehviläisten kotisivun linkeissä on koottu paljon ovia, jotka voivat auttaa harrastukseen, Tero kertoo.

Sukututkimus on lopulta usein pohjaton poikkiteellinen meri. Nimet ovat harvoin ainutkertaisia, pikemminkin todella yleisiä savolaisia ja karjalaisia ni-

Idän sukunimet ikiaikainen ilmiö

Sukututkimus kolahti Tero Vehviläiselle siinä kuin isoisan isällekin

Tero Vehviläinen, 36, on tamperelainen perheissä ja tietotekniikka-alalla järjestelmäinsinöörinä työskentelevä sukututkimuksen harrastaja, yksi satojen sukuseurojen aktiiveista

Yleensä ihminen kiinnostuu juuristaan hieman vanhempana kuin Tero, jonka suvullakin on näyttöä nuorempana innostumisesta. Sukuunsa ja mm. itäsuomalaisiin ja läntisiin vanhempiin vakaasti periytyneisiin sukunimiin pääsee tutustumaan mm. maakuntakirjastoissa. Uusin näkökulmin tutkittavaa riittää kaikille. Hyvin tärkeää on tallentaa vanhimpien muistitietoja.

Tero Vehviläinen sanoo kiinnostuksensa heränneen jo isäisäisästä:

– Hän aloitti tutkimuksen noin vuonna 1921 tultuaan isäksi ja oman isänsä kuoltua. Hän kirjasi suullisen perimätiedon Kurkijoen Mikrilän kylän Vehviläisistä kirjeeseen tietämiensä asioiden kanssa ja toimitti sen isäisäilleni 1950-luvulla.

Myös evakkomatkan tehneet Mikrilä n:o 9 tilan ”kanta-kirja” ja tilan Keisarinvalan aikaiset perunkirjoitukset ovat säilyneet. Isänsä taas jatkoi tutkimusta 1982 60-vuotislahjaksi saamansa isälinjaisen tutkimuksen avulla, laajentaen tutkimusta muihin esivanhempiinsa sekä pikkuserkkujen suuntaan. Hänen toiveensa oli, että joku hänen jälkeläisistään jatkaisi keskenjäänyttä tutkimusta.

– Toinen omakohtaisempi syy tulee isovanhempieni taustoista: isän vanhemmat sukuineen muuttivat Kurkijoen pitäjältä evakkoon ja äitini äiti Jääskenen pitäjältä. Kurkijoen linnavuorilla olen käynyt monesti ja isovanhempieni tarinat ovat jääneet reissuilla mieleeni. Synnyin ja kävin ensimmäiset koululuokkani Imatralla, Vuoksen varrella. Ihmettelin jo tuolloin koulukavereideni ja muiden tietämiäni ihmisten sukunimiä. Lähes kaikilla oli mitään tarkoittamattomia nimiä, mutta eivät tietävästi olleet mitään sukua toisille samaa outoa nimiä kantaville. Tultuani isäksi

heräsi minussa valtava palo tutkia asiaa eteenpäin – tai paremminkin taaksepäin, hän hymähtää.

Tero sai runsaasti muidenkin tutkijoiden kontakteja ja keräämiä tietoja ja pääsi esipolvissa yhä useampien

Maakuntakirjastoista ympäri Suomen saa hyvin tietoa myös Karjalasta.

miä. **Veikko Repo** ja **Harri Kekki** ovat mm. karjalaisten pitäjaseurojen kesäjuhlilla kertoneet, kuinka isovanhempiensa perheestä voi aloittaa ja jakaneet sukututkimuksen esipolvikaavioita suurista tietokannoistaan. Historiasta kiinnostuminen on eduksi.

– Samannimisten ihmeteleminenstä se usein lähtee.

Papeiksi, sotilaksi ja tutkijoiksi aikoneet ovat laitoksiinsa tullessaan voineet saada komealta kalskahtavan vierasperäisen nimen, vaikka ovatkin nimenomaan savolaiskarjalaista alkupe-
rää, esimerkiksi Pistolekors tai Jordan ovat vuosisatoja vanhoja itäsuomalaissukuja, yhtä savolaisia kuin muutkin.

Suullisen perimätiedon talteen ottaminen on merkittävää lähteiden luomis-
ta. Vanhojen kirkonkirjojen äärelle ei aina päästä mm. tulipalojen, sotien yms. vuoksi.

– Tarkkaa ikää ei sukunimille tiedetä, ei vakiintumistakaan, mutta ainakin 1500-luvulla, ehkä aiemminkin, ne ovat olleet käytössä, ei kuitenkaan Venäjällä ortodokseilla tai skandinaaveilla, joille on merkitty patronyyminimet, kuten Pekka Simonpoika (Pjotr Semenovitch tai Per Simonsson) -tyyppisiä nimiä.

Joskus nimiä on vaihdettu, varsinkin 1900-luvun alussa ja 1920–30-luvuilla sukunimilain ja suomennosbuumin takia.

Päijännettä voi pitää lännen ja idän jakajana. Evakojen mukana itäiset nimet levisivät kaikkialle, varsinkin suurimpiin asutuskeskuksiin lännessäkin.

Internetin suhteen sukupolvet ovat eri asemassa, kun vanhimmat eivät ole ns. syntyneet näppiksen ja töllön väliin.

– Ainakin sähköposti kannattaa opetella, Tero vinkkaa vanhimmillekin sukututkimuksesta kiinnostuneille. Kirjastoissa on koneitakin käytettävissä eikä se niin vaikeata ole kuin vaikka 15 vuotta sitten, kun englantia vielä oli muuri vanhemmille ihmisille. Tietotekniikka maksaa kylä vaivan ja bensan... Sen kanssa ei ole kiinni ajassa tai paikassa.

Myös kirjat, varsinkin hakuteokset, ovat hyviä lähteitä.

Tero kertoo käytännössä työskentelevänsä sekä lainakirjojen että tietokantojen parissa. Mahdollisimman paljon kannattaa käyttää sähköpostia toisten tutkijoiden kanssa, jotta välttyisi päällekkäiseltä työltä.

Erityisen kiintoisia ovat mm. tuomiokirjat 1600-luvulta alkaen. Se oli suhteellisen vähälähteistä aikaa puhumattakaan 1500-luvusta, jonka maakirjat alkavat vasta 1540-luvulta ja jatkuvat katkonaisina. 1700-luvulta on jo kuolleiden, kastettujen jne luetteloita ja rippikirjat aukeavat 1800-luvulta. Internetiin laitetuista Googlen kirjoistakin on jo kertynyt

hyötyä sukututkijoille.

Vanhatkaan tekstit eivät mahdottomia

Sodat, katovuodet ja asutustoimet ovat merkinneet väestönsiirtoja. Periaatteessa ei huvin vuoksi ole muutettu, aina oli jokin ajava tai vetävä voima tarpeen. Esimerkiksi **Kimmo Katajala** on saanut tietoa Jääskestä Kurkijoille muuttaneista ja ruotsiksi kirjatui-
sta ”Weh-wiläisistä”. Ko. julkaisu on Tiurulan pokostan henkikirja 1629 kirjassa Asiakirjoja Karjalan Historiasta 1500- ja 1600-luvuilta III.

– Vanhoja nykykirjaimille translitteroituja tekstejä oppii melko pian lukemaan, eri asia on vanha venäläinen teksti, Tero pohtii.

Esimerkiksi Wggu Niemi on tarkoittanut Uukuniemeä. Aivan nykysuomalaisia nimiä kuten Lampinen, Kiiskinen, Lankinen, Oravainen, Savolainen, tulee vastaan satoja vuosia vanhoista asiakirjoista, myös sellaisia muotoja kuin Lidmain (Litmanen), Kärpäin, Räinen jne. Väkisinkin suupeliä nostattavat jokin sellaiset nimet kuin Johan Tärwihändä tai Mikita Mustakulkku (= mustakurkku), joiden etunimet on pyhimyksiltä ja sukunimet pakanuuden-aikaisia. Olipa Kurkijoella vuonna 1631 veronmaksajana muuan Anders Herra Iumala.

Ortodokseilla vanhat tavat ovat pisimpään säilyneet, mm. Kalevalan runot on kerätty pääasiassa seu-
duilta, joissa asui tuolloin kreikanuskoisia karjalaisia. Sukunimiäkin ovat myös em. karjalaiset käyttäneet, vaikkei niistä merkintöjä enää yleensä 1600-luvulta olekaan.

Tiedemiehet ovat tuottaneet uusia erittäin hyödyllisiä opuksia kuten Suomen historian kartasto, joka toimitettiin Tampereen yliopiston historian professorin **Pertti Haapalan** päätömittamana 2007. Tero mainitsee arvostetuista nimistä mm. **Viljo Nissilän** ja **Kauko Pirisen**, jotka uhrasivat elämäntyöstään merkittävän osan Karjalan ja Savon historialle. Aiheesta paljon vuosikymmenien aikana julkaissut prof. **Veijo Saloheimo**, pirteä karjalainen, vastaa edelleen kysymyksiin ja hänen kokoelmaansa säilytetään Joensuun maakunta-arkistossa.

Itäisen talousalueen merkittäviä paikkakuntia olivat mm. Sortavala, Käisalmi ja Viipuri. Turkisia ja suolattua Laatoka-
lohta kaupattiin jo ainakin 1100–1300-luvuilla, tervaa erityisesti 1600-luvulta alkaen Euroopan laivastojen suoja-aineeksi. Tverin karjalaiset ovat Laatoka-
Karjalasta ja Inkerinmaalta Moskovon alueen ruoka-
huoltoa parantamaan vietyjä ja lähteneitä viljelijöitä, alun perinkin ortodokseja, kun taas nykyisten inkeriläisten esivanhemmat Ruotsi(-Suomi) lähetti Savosta ja Viipurin Karjalasta luterilaisiksi

Maakuntakirjastot, myös Tampereen kaupungin pääkirjasto Metso, ovat sukututkijan tärkeitä lähdepaikkoja. Sähköpostilla tutkimuspiiri laajenee huomattavasti, kun toisten tutkijoiden kanssa voi vaihtaa tietoja, Tero Vehviläinen kertoo.

viljelijöiksi, veronmaksajiksi ja sotilaksi Nevanlinnan, nykyisen Pietarin seudulle.

Jo Tero on huomannut lukion historian oppikirjojen päivittyneen sitten omien kouluaikojensa.

Kyläkirjabuumi on kirjavasta tasosta huolimatta sukututkijan ilo ja rikastus. – Niiden kirjoittamista kannattaa edelleen viljellä ja ottaa muistitietoa haastat-
luin ylös, Tero sanoo. – Eivätkä 1950–60-luvuillakaan tehdyt pitäjänhistoriat mihinkään ole vanhentuneet, joitain uusia tietoja ja näkökulmia on toki tullut. Ne ovat hyvin saatavilla ainakin maakuntakirjastoissa.

Luterilaisten Vehviläisten lähtöpiste oli Ruokolahti, josta siirryttiin Kurkijoelle ja sieltä aina Pietariin asti.

Vehviläisten sukuseuras-
sa on kesäkuussa Leppäviralla pidetty sukukokous. Alkusyksystä oli koolla hallitus ja seura jatkaa historiallisten tietojen keruuta mahdollista julkaisuakin varten. Se ei ole hetkellistä työtä.

– 90 vuotta voi olla pitkä tai lyhyt aika, Tero sanoo.

Marjatta Pöllänen
Julkaistu Karjala-lehdessä 15.10.2009

Sanastoa

digiarkisto: Suomen Sukuhistoriallisen yhdistyksen(SSHY) hanke saada lähteet internetiin, mm. yli 2 miljoonaa kuvaa jo tallessa, nyt digitoitavina läänintilit ja tuomiokirjat
tuomiokirjat: vanhat oikeudenkäyntipöytäkirjat: perintöjen kuulutukset, maariidat, tappelut jne.

genealogia: sukututkimus, tulee kreikan sanoista genea=suku ja logos=oppi

HisKi: Suomen Sukututkimusseuran Historia-
kirjat hakupalvelu sataa

vuotta vanhempia tietoja varten

KATIHA: Karjala-tietokantasäätiön hakuohjelma. Julkisia tietoja luovutetun alueen pitäjien kirkonkirjoista 1600-1907 ja kuolleet vuoteen 1950

maakirja: ensimmäiset verotuskäyttöön laaditut asiakirjat Ruotsin ajalta (1540-luvulta alkaen). Veroa maksavien isäntien nimet ja kylät

matriarkaallinen: äidin mukaan menevä tutkimuslinja.

matriarkka: patriarkan naispuolinen vastine. Venäjällä sanotaankin isoäitien pitävän maansa toimintakykyisenä auttamalla lapsiaan

matronyymi: äidinnimi
mikropaikannimi: paikannimi, jota ei ole merkitty edes 1:20000 topografikarttoihin

muonamies: ruokapalkalla töitä tehneen nimitys. Tilattoman väestön erinimityksiä on vaikka ”porstuan täydeltä”

patriarkaallinen: isän mukaan menevä tutkimuslinja

patriarkka: suvun vanha päämies, usein isoisä tai ukko, kuten Karjalassa tituleerattiin

patronyymi: isännimi, kuten Simonpoika, Simonsson (ruots.) tai Semenovitch (ven.)

perukirja: kuolinpesästä ja sen omaisuudesta ja sen osallisista laadittu dokumentti

populi: tilaton, ruots. **Bobul**

lampuuti: vuokraviljelijä, ruots **Land Bo**

pogosta: ~kihlakunnan laajuinen emäpitäjä Novgorodin valtion ajalta

rippikirja: ainakin 1800-luvulta alkaen näihin kirjattiin vaihtelevasti henkilötietoja, joskus sisälukutaitoa myöten

Paikannimet säilyttävät ammoisiakin sukunimiä

Vehviläinen-sukunimestä on vanhin asiakirjamerkintä 1543 maakirjoissa. Jääsksen Vehvilän kylästä on kerrottu ensimmäisen kerran 1557. Kylä on nykyisin Ruokolah-
tea.

Nimi juontuu kreikkalaisesta Theofilos-nimestä, joka kreikan kielessä tarkoittaa Jumalan rakastamaa.

Raamatussa nimi on mainittu Luukkaan evankeliumin ja Apostolien tekojen alussa.

Jääsksen ja Kurkijoen pogostojen tienoot kuuluivat ennen 1323 Pähkinäsaaren rauhaa Novgorodille. Kristinusko tuli Karjalaan idästä ja kreikanuskoiset papit kastoivat tavallisesti jonkun pyhimyksen mukaan. Vehviläinen-sukunimen tiedetään tulevan venäjän kielisestä ristimänimestä Feofil tai patronyyminimestä Fefilov (nimistöntutkimuksen prof. Viljo Nissilä 1976: Suomen Karjalan ortodoksinen nimistö). Nimi ääntyi karjalaisten suussa kankeasti ja niinpä Feofilin talosta tuli Vehvilä ja sukunimeksi Vehviläinen. Sukunimi itsessään on luterilainen ensimmäisistä asiakirjamerkinnoista lähtien. Paikannimi Vehviläisenmäki sijaitsee Vilpusjärven rannalla Lumivaaran pitäjässä Kurkijoen kihlakunnassa ja Vehviläisenniemi Sortavalassa Nukuttalahden rannalla.

Sukututkimuksen ulkopuolelta: Novgorodin itsenäisen kauppavaltion viimeinen päämies oli arkkipiispa Feofil 1471–78. Valamon saarella on myös Feofilinmäki.

Vehviläisiä on kaksi pääsukuhaaraa: karjalainen sukuhaara, jonka alkua voidaan vain arvailla, ehkä 1200-luvun alkupuolelta ja siitä versonut savolainen vuodesta 1572 alkaen.

Vehvilän kylä sijaitsee nykyisellä Suonenjoella karjalaisten vanhan vesireitin varrella ennen silloisen Hämeen

takamaita, Rautalampea. Pääsukuhaarat jakaantuvat useisiin pienempiin.

Suurimpia Karjalan sukuhaaroja on Ruokolahden, Kurkijoen ja Sortavalan seu-
duilta.

Kaikki nykyiset nimenkantajat ovat tämänhetkisten tutkimusten valossa todennäköisesti nykyisin Ruokolahdella olevan Vehvilän kylässä 1540-luvulla asuneiden neljän pariskunnan tai sittemmin kylästä poismuuttaneiden jälkeläisiä. Useimpien sukuhaarojen alku voidaan jäljittää varmasti sukututkimusmetodein 1600-luvulle asti, joidenkin kauemmaskin.

Vehviläisten sukuseura perustettiin vuonna 2002. Kotisivuilla ovat yhteystiedot ja paljon muitakin sukuja tutkivia kiinnostavia linkkejä. Sivut ovat osoitteessa www.vehvilaiset.net

Vanhoja sukunimiä ja edellisenkaltaisia tarinoita on karjalais-savolaisella alueella satoja, ellei tuhat. Kyseessä ovat sukunimet ovat ikivanhan itäsuomalaisen sukunimijärjestelmän peruja. Nimi kertoi omistusoikeudesta turkismetsästäys- ja kaskimaihin. Etunimistä syntyi ajan kuluessa sukunimi ja siitä edelleen ajan kuluessa paikannimi, joissa nimi kauimmin yleensä elääkin, vaikka suku olisi poistunut paikalta jo ammuin. Ruotsin aikainen verottajakin oli kaskiviljelyalueella eniten kiinnostunut veroa maksavasta henkilöstä ja hänen nimestään, ei 20 vuoden välein paikkaa vaihtavasta talosta tai viljelmästä. Sukunimet ovat periytyneet isältä lapsille ja tyttäret ovat pitäneet nimensä ja omaisuutensa erillään aviomiehensä suvun omaisuudesta.

Sukunimet -kirjan (Pirjo Mikkonen–Sirkka Paikkala, uudistettu laitos 2000, Ota-
va) toiselta tekijältä Sirkka Paikkalalta on internetissä seuraava linkki, jossa kerrotaan myös itäsuomalaisista sukunimistä: <http://www.genealogia.fi/nimet/nimi17s.htm>

Kuvia kurkijoelta

Mikä tämä on?

Mielenkiintoinen kuva vuosikymmenten takaa. Mitä muistoja se tuo mieleenne ja arvatkaapa, mistä esineestä on kysymys ja mitä se mahdollisesti on sisältänyt?

Tuvan täyveltä väkkee Hiitolan Pitäjäseura ry.n syyskokouksessa Porissa

Marraskuun 10 pv. pidettyyn sääntömääräiseen syyskokoukseen oli saapunut 65 henkilöä, eli tupa täynnä, eikä suinkaan mitään tuppisuita eikä totisii torvensoittajii vaan iloisia haastavaisia karjalaisia.

Valtakunnallisen Hiitolan Pitäjäseura ry:n jäsenistö asustaa ympäri Suomea jakaantuen yli 60 eri kunnan alueelle. Nytkin oli porukkaa tullut paitsi lähialueelta myös Turusta, Tampereelta ja Helsingistä asti.

Seuran puh.joht. Jouko Hämäläinen avasi kokouksen jonka aluksi hänellä oli heti mieluinen tehtävä esitellä aktiivisen seuran jäsenille kahta komeaa pokaalia. Ne olimme saaneet vuodeksi haltuumme sijoituimmehan ensimmäisiksi Karjalan Liiton toimintakilpailussa, Pitäjäseurojen sarjassa. Samoin myös ekaksi Karjalaseurojen Satakunnan piirin seuroista.

Kiitos näistä saavutuksista kuuluu koko jäsenistölle aktiivisesta toiminnasta, sillä jokainen meistä lähes 400 jäsenestä on tavalla tai toisella kartuttanut samaamme pistemäärää.

Karjalaisten laulun jälkeen alkoi varsinaisten

asioiden käsittely.

Kokouksen pj. valittiin Kari Kaijo ja pöytäkirjanpitäjäksi seuran sihteeri Raija Laaksonen. Pöytäkirjan tarkastajiksi ja äänten laskijoiksi valittiin Matti Ahokas ja Kyösti Koppi

Tulot ja menot

Karjalan Liiton kohonnen jäsenmaksun vuoksi ehdotti hallitus jäsenmaksuihin pientä korotusta. Varsinaiselta jäseneltä 12 € ja kannattavalta jäseneltä vähintään 24 €. Kokous hyväksyi hallituksen ehdotuksen.

Rahastonhoitaja Milja Peltomaa esitteli tulo- ja menoarvioehdotuksen joka päättyi mukavasti tulojen ja menojen osalta tasan. Kokous hyväksyi tulo ja menoarvion muutoksitta.

Tilintarkastajiksi valittiin Aira Järvenpää ja Kaija Kokko varalla Kyösti Kekki ja Ilmari Eerikäinen.

Jokaiselle jotakin

Hallituksen laatima toimintasuunnitelma sisälsi runsaasti erityyppisiä tapahtumia mottona jokaiselle jotakin. Suositut tarinaillat jatkuvat kerran kuukaudessa iltoja vietetään eri teemojen

merkeissä. (osallistujia keskimäärin 67 henk. / ilta)

Järjestetään useita kotiseutumatoja, sekä kesäretki ja kirkkopyhäretki. Pilkitään - ja ongitaan kilpaa, myös nuorille ja lapsille järjestetään talvi- tai kesätapahtuma, ehkäpä molemmatkin. Hiitola-säätiön leiriläisille tarjotaan piiraskohvit pienen ohjelmatuokion kera.

Juhlia on myös tiedossa sillä toukokuussa järjestetään äitienpäiväjuhla ja tietysti vuoden kohokohtana elokuun ensimmäisenä viikonvaihteena yhdessä Hiitola-säätiön kanssa järjestetty Hiitolan pitäjäjuhla useine eri tapahtumineen.

Toimintasuunnitelmaan kuuluu mm. myös sukututkimusasian edistäminen, Hiitolan hautausmaa projektin kehittäminen sekä Hiitola-säätiön kanssa yhteistyön lisäämistä Hiitola tiedon tallentamiseksi.

Seuramme osallistuu Helsingissä Karjalaisiin kesäjuhliin kantaen juhla-kueessa seuramme lippua. Osallistumme myös muihin Liiton ja Piirin järjestämiin tapahtumiin kuten myös muiden Karjalaisseurojen tilaisuuksiin.

Toimintavuosi päätetään neljäntenä adventtina sy-

tyttämällä yhdessä kynttilämme Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä

Hallitus

Seuran ja hallituksen pj. valittiin edelleen Jouko Hämäläinen.

Erovuorossa hallituksesta olivat Raija Laaksonen, Reino Leppänen, ja Aila Niemi sekä varajäsen Reijo Tuomala. Kaikki valittiin uudelleen.

Juhani Lukka oli pyytännyt eroa hallituksesta työ-ym. kiireiden vuoksi. Ero myönnettiin ja hänen kautensa viimeiseksi vuodeksi valittiin tilalle 27 v. Tuulia Ahokas.

Vuonna 2010 Hiitolan Pitäjäseura ry. hallitus on seuraavanlainen.

v. -10-12 Raija Laaksonen, Reino Leppänen, ja Aila Niemi, varajäsen Reijo Tuomala
v. -09-11 Seppo Kaljunen, Raili Palokoski ja Tiina Reed, varajäsen Kyösti Koppi

v. -08-10 Leena Peltomaa, Milja Peltomaa ja v.2010Tuulia Ahokas, varajäsen Virpi Nikkonen.

Tiedottaminen hoidetaan edelleen ilmoittamalla Satakunnan Kansassa, Karjalassa ja Kurkijokelaisessa, tammikuussa postitetaan jäsenkirje. Tapahtumista ja Hiitolan Pitäjäseurasta on tietoa myös www.hiitola.fi sivuilla.

Kokous valtuutti hallituksen päättämään tarvittavista toimikunnista ja edustajista.

Näin oli saatu jälleen ko-

Hiitolan Pitäjäseuran tulevaisuuden toivoja. Nuoret jäsenet Juuso ja Vilma Laaksonen kiilloittivat pokaalit kokoukseen.

kousasiat ratkottua toivottavasti kaikkia tyydyttävällä tavalla ja iltaa voitiin jatkaa tarinaillan merkeissä.

Pian on vilkas 42. toimintavuotemme päättymässä, vielä kuitenkin jäljellä 8.12. joulukuun tarinaillamme silloin vietämme iltaa pukin, puuron ja piparien kera laulellen kauneimpia joululauluja. Pietää arpajaiset ja vuotetaa pukin pussista pikkupakettia.

Neljäntenä adventtina

muistamme 70v. sitten olutta talvisotaa sekä kunioitamme menneitä sukupolvia sytyttämällä yhdessä kynttilät klo16 Keski Porin kirkkopuistossa, Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä. Toivomme runsasta osallistumista tähän muistojen hetkeen.

Hyvää loppuvuotta ja rauhallista Joulunalusai-kaa.

Raija Laaksonen

Kolme syntymäpäiväsankaria!

Hiitolaiset evakkotytöt Terttu, Milja ja Sinikka

Tänä syksynä merkkipäiväänsä viettäessään palautui kuvassa oleville Evakkotytöille mieliin eräs tietty syksy.

Tasan 70 vuotta sitten, talvisodan kynnyksellä olivat nämä kolme Hiitolan tyttöä 5-vuotiaita.

Vielä silloin turvallisessa kodissa Laatokan rannalla he saivat viettää huoletonta lapsuutensa aikaa.

Lapsuusiässä jo melko pienenäkin alkaa monia asioita tallentumaan mieliin, ja varmasti evakkoon lähtö oli pienten tyttöjen kokemusmaailmassa sellainen juttu josta jokaiselle jää jotain lähtemättömänä muistiin.

Tytöt alkoivat vaistota jo ennen sodan syttymistä että nyt on jotain poikkeuksellista meneillään

Terttu muisti katselleensa liikekannallepanon aiheuttamaa liikennettä kotimme ohi kulkevalla Nehvolan -Päijälän tiellä. Pienet iloiset tytöt vilkuttivat kuorma autoilla

ohi ajaville porukoille ymmärtämättä asian merkitystä ja tilanteen vakavuutta.

Siihen aikaan oli myös radio harvinaisuus ja koitimme olikin usein kerääntynyt suuri joukko naapureita uutisia kuuntelemaan. Tupa oli usein sinisenään savua miesten tuprutellessa kessua, siihen aikaanhan ei vielä tupakanpolton haitoista puhuttu mitään, tokko tii-jettiikää, useissa talossa oli kessumaakin omasta takaa.

Hiitolassa alkoivat pommitukset 30.11. eli heti sodan ensimmäisenä päivänä, joitakin rakennuksia aseman seudulla tuhoutui, ihmishenkien menetyksiä ei ollut.

Osa Hiitolan väestä lähti evakkotaiपालele jo ennen Joulua, osa vasta Joulun jälkeen.

Sinikalle on lähtemättömästi painunut mieleen kun he lapset joutuivat evakkoon junassa äidistään erilleen. Jollakin pysähdyspaikalla junan lähtiessä jo liikkeelle äiti ei kerinnytään enää sa-

maan vaunuun lasten kanssa. Arvata saattaa mikä itku

Syksyiset syntymäpäiväsankarit Terttu Ketola, Sinikka Rajainmäki ja Milja Peltomaa raottivat muistilokeroita 70-vuoden takaa

ja hätä heillä sisaruksilla oli äidin katoamisesta. Onneksi seuraavassa pysähdyspaikassa taas kaikki pääsivät yhteen.

Milja kertoi muistavansa ennen evakkoon lähtöä erikoisesti sikojen teurastuksen. Varmasti iltapimeässä ollut kiireinen touhu painui lähtemättömästi lapsen mieleen. Myös hevoskyydillä meno evakkojunalle on jää-

nyt tyttöjen muistiin.

Junamatkasta on mieliin kaikille painunut suuri kamina keskellä vaunua sekä vuoteina olevat ylä- ja alaritsit. Lasten itku ja kova hälinä sekä toisaalla taas virren veisuu on myös jäänyt muistoihin.

Terttu kertoi turvallisuuden tunteen melkoisesti lisääntyneen kun äidin ja kahden siskon lisäksi myös

kummitäti perheineen oli samassa vaunussa ihan lähellä.

Terttu myös kertoi että hänelle oli ommeltu pieni reppu johon hän evakkoon lähtiessä pakkasi lautasen lusikan ja mukan sekä jotain vaatetavaraa, myös nukkenkin hän oli sinne sujauttanut vaikka oli sanottu ettei mitään ylimääräistä pidä ottaa. Kysellessäni mitä syömistä heillä oli mukana tulivat evvääks' paistetut piiraat heti mieleen, samoin Lottien asemalla tarjoama lämmin ruoka oli kaikilla muistoissa.

Jatkosodan aikaan palasivat kaikki kolme tyttöä perheineen takaisin rakkaille kotikunnalle, Nehvolan koulussa alkoi heidän kaikkien koulutiensä.

Parin vuoden kuluttua elämä kuitenkin muuttui jälleen ja vähän ennen kymmenettä syntymäpäiväänsä joutuivat tytöt lopullisesti sulkemaan kotiensa ovet Hiitolassa.

Nykyinen asuinpaikka Satakunnassa on jo vuosien saatossa muuttunut melkein pätkä kotiseuduksi, kuitenkin juuret ja Karjalan kaipuu vie heidät milteipä joka kesä Hiitolaan omalle lapsuuden kotipihalle.

Raija Laaksonen

Karjalan Sivistysseura uudisti nettisivunsa

Kieltä ja kulttuuria vuodesta 1906

Karjalan Sivistysseura ry:n uudet internet-sivut ovat avautuneet osoitteessa www.karjalansivistysseura.fi. Aluksi niitä voi lukea ainoastaan suomen kielellä, mutta vuoden 2010 alussa niistä on tarjolla myös muita kieliversioita.

Kielivalikoimaan kuuluvat varsinaiskarjala eli vienalaismurre, livvi eli aunukselaismurre sekä, ruotsi, englanti ja venäjä. Sivujen sisältö tulee olemaan laajimmillaan suomen kielellä.

Tarjolla on tietoa niin Karjalan Sivistysseuran kuin laajemminkin karjalaisuuden historiasta ja nykypäivästä. Kieli- ja ääninäytteitä karjalaismurteista. Valokuvia löytyy Kuvagalleria-osiosta. Kuvagalleria-osiosta valmistuu vasta kesäksi 2010, koska Karjalan Sivi-

tysseuran laaja arkisto (yli 4 000 kuvaa) tallennetaan sitä ennen arkistomuotoon.

Sivujen kautta voi tutustua tutkijoita ja Karjalan asiasta kiinnostuneita palvelevaan Carelica-kirjastoon, joka käsittää yli 5 000 teosta, joukossa on lukuisia harvinaisuuksia.

Karjalan Sivistysseura myy karjalaista kirjallisuutta monelta alalta. Kirjaostoksia voi tehdä uudistuneiden sivujen kautta.

Sivuille tulee lisäksi linkkejä muille tärkeille karjalais sivustoille, kuten seuran alaosastojen ja yhteistoimintayhdistysten sivuille.

Karjalan Sivistysseura ottaa mielellään vastaan palautetta sivuista.

Lisätietoja Karjalan Sivistysseura ry 09 171 414

Avoim kirje: Sotasyyllisinä tuomittujen tuomioiden purkaminen

Avoim kirje 10.11.2009
Arvoisa Ministeri / Kansanedustaja

Viime sotien seurauksena Suomen Eduskunta säätii taannehtivan sotasyyllisyyslain. Perustettiin erityistuomioistuin, jossa presidentti Risto Ryti ja seitsemän muuta suomalaista poliittista johtajaa tuomittiin eripituisiin vankeusrangaistuksiin.

Taannehtiva laki ja erityinen tuomioistuin ovat perustuslain vastaisia. Osa tuomioistuimen tuomareista oli jääneitä, koska he olivat eräiden syytettyjen julkisia vihamiehiä. Oikeudenkäyntiprosessissa esim. presidentti Ryti ei saanut mm. viitata talvisotaan lainkaan.

Suomen kansa oli demokraattisesti valinnut johtajansa ja tuki heitä lähes yksimielisesti sodan vaikeina aikoina. Jokainen suomalainen poliittinen johtaja ja kansalainen on siten edelleen syyllinen. Presidentti Tarja Halonen kui-

tenkin vahvisti 01.03.2005 Pariisissa, että Suomi oli syytön sotiin.

Tuomioita voidaan kutsua oikeusmurhiksi, jotka edelleen ovat purkamatta. Sekä Korkeimman oikeuden päätökset 1946 että 2008 ja Oikeuskanslerin päätös 1992 osoittavat tuomiot perustuslain vastaisiksi. Siksi nämä tuomiot on pikimmiten purettava. Tätä edellyttää jokaisen poliittisen johtajan oikeuden- ja vastuuntunto sekä Suomen status oikeusvaltiona.

Loviisan Sanomat on teettänyt Taloustutkimus Oy:llä gallup-tutkimuksen (1007 henkilöä) sotasyyllisyydestä. Peräti 57 % kansalaisista haluaa purkaa tuomiot ja vain 18 % on purkamista vastaan. 25 % on epävarmoja tai eivät tiedä asiasta mitään.

Purkamista haluavien määrä on siten 3.2-kertainen verrattuna purkamista vastustavien määrään.

Gallup osoittaa yksiselitteisesti, että Hallituksella

ja Eduskunnalla on kansan selkeän enemmistön tuki tuomioiden purkamiseksi. Mitkään liturgiset kunnianpalautukset eivät tule koskaan poistamaan tuomioistuimen määräämää väärää syyllisyyttä.

Hallituksen tulee valmista tarvittava muutos lainsäädäntöön, jotta purkaminen voidaan toteuttaa yksinkertaisesti. Eduskunta oli kykenevä vuonna 1945 tekemään perustuslain vastaisen lain, joten se kykenee tekemään tarvittavan vähäisen muutoksen Oikeudenkäymiskäytäntöön, jolla Korkeimmalle oikeudelle annetaan toimivalta purkuasiassa.

Professori Kauko Sipponen on jo pari vuotta sitten arvioinut, että seuraava lisäys OK 31:8 § olisi riittävä: ”KKO:lle annetaan toimivalta purkaa poikkeuslain perusteella rikosasiassa annetut tuomiot”. On mahdollista, että tällaisen muutoksen tekemiseen riittää yksinkertainen enemmistö.

Suomen kansalaisista 57 %:n mielestä vääräksi osoitetut sotasyyllisyystuomiot tulee purkaa. Esitämme kunnioittavasti, että Suomen Hallitus ja Eduskunta sekä ihmisoikeuksiamme ja perustuslakiamme kunnioittavat puolueet ryhtyisivät pikaisesti toimenpiteisiin purkamisen toteuttamiseksi.

Pyydämme Teitä, arvoisa ministeri / kansanedustaja, ryhtymään osaltanne tarvittaviin toimenpiteisiin, jotta Suomea tältäkin osin voitaisiin kutsua ihmisoikeuksia kunnioittavaksi oikeusvaltioksi.

Heikki A Reenpää
puhemies

Pro Karelia ry
Martti R Nordström
puheenjohtaja

Sotasyyllisyystoimikunta

Pekka Virkki
puheenjohtaja
Nuorten sotasyyllisyystyöryhmä

Hallituksen kiirehtiminen oudoksuttaa

Suomen hallitus teki 05.11.2009 ennakoarvioiden mukaisesti myönteisen päätöksen antaa Nord Stream-kaasuputkelle Suomen talousvyöhykkeen käyttöluupa.

Tanskan ja Ruotsin hallitukset ovat tehneet samanlaisen päätöksen. Suomen osalta kaasuputkelta puuttuu Länsi-Suomen ympäristölupapakeskuksen lupa vesilain mukaisesta rakentamisesta.

Hallituksen kiirehtimistä putkiluvan myöntämisessä voidaan pitää oudoksuttavana asiana. On useita asioita ympäristökysymysten lisäksi, jotka kaasuputken osalta

ovat edelleen ratkaisemattomia. Niitä ei mitenkään ole hallituksen julkisuuteen annetussa päätöksessä käsitelty.

Putki on Gazpromille etu, Suomelle haitta

Hallituksen antama lupa on heti lainvoimainen riippumatta siitä, tehdäänkö sitä kohtaan valituksia vai ei. Tämä on poikkeus yleisestä periaatteesta. Poikkeusta perustellaan sillä, että päätöksen täytäntöönpanoa ei voida yleisen edun vuoksi lykätä, ts. yleinen etu vaatii välitöntä

täytäntöönpanoa.

Toisena perusteena on se, ettei täytäntöönpanolla vaaranneta kolmansien oikeuksia. Kolmantena perusteena näyttää olevan Nord Stream-yhtiön saamat edut putken laskualueen valinnassa.

Hallituksen kiirehtiminen asettaa Suomen oikeusvaltiostatuksen epämääräiseen valoon. Mikä on se yleinen etu, jota hallitus vaalii? On todettu, että Suomelle putkesta koituu käytännössä pelkästään kustannuksia ja ongelmia, joten Suomen edusta ei voi olla kyse.

Kaasuputkiyhtiön omis-

taa 51 prosenttisesti venäläinen Gazprom. Putkeen syötettävän kaasun omistaa Gazprom, joka myöskin hoitaa kaasun myynnin asiakkaille. Kaasun saajiksi on mainittu noin 26 miljoonaa eurooppalaista taloutta.

Yleinen etu on siten ensisijaisesti Venäjän hallinnon ja Gazpromin etu ja toissijaisesti eurooppalaisten kuluttajien etu. Suomen etua ei ole. Suomen kannalta yleisenä etuna voidaan pitää kaikkien kansalaisten etua, ei vain jonkun tietyn ryhmän.

Pro Karelia

**Joulu-
lahjat
Kurkijokelaisesta**

Tule tutustumaan

toimitukseemme monipuolisiin tuotteisiimme. Toimitamme kaikkia artikkeleita myös postitse. Silloin lisäämme postimaksun myyntihinnan päälle. Hinnat sisältävät alv:n

Tilaukset tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14.00, puh. 02-7622551 tai 050-5213336 tai toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

Myytävät tuotteet:

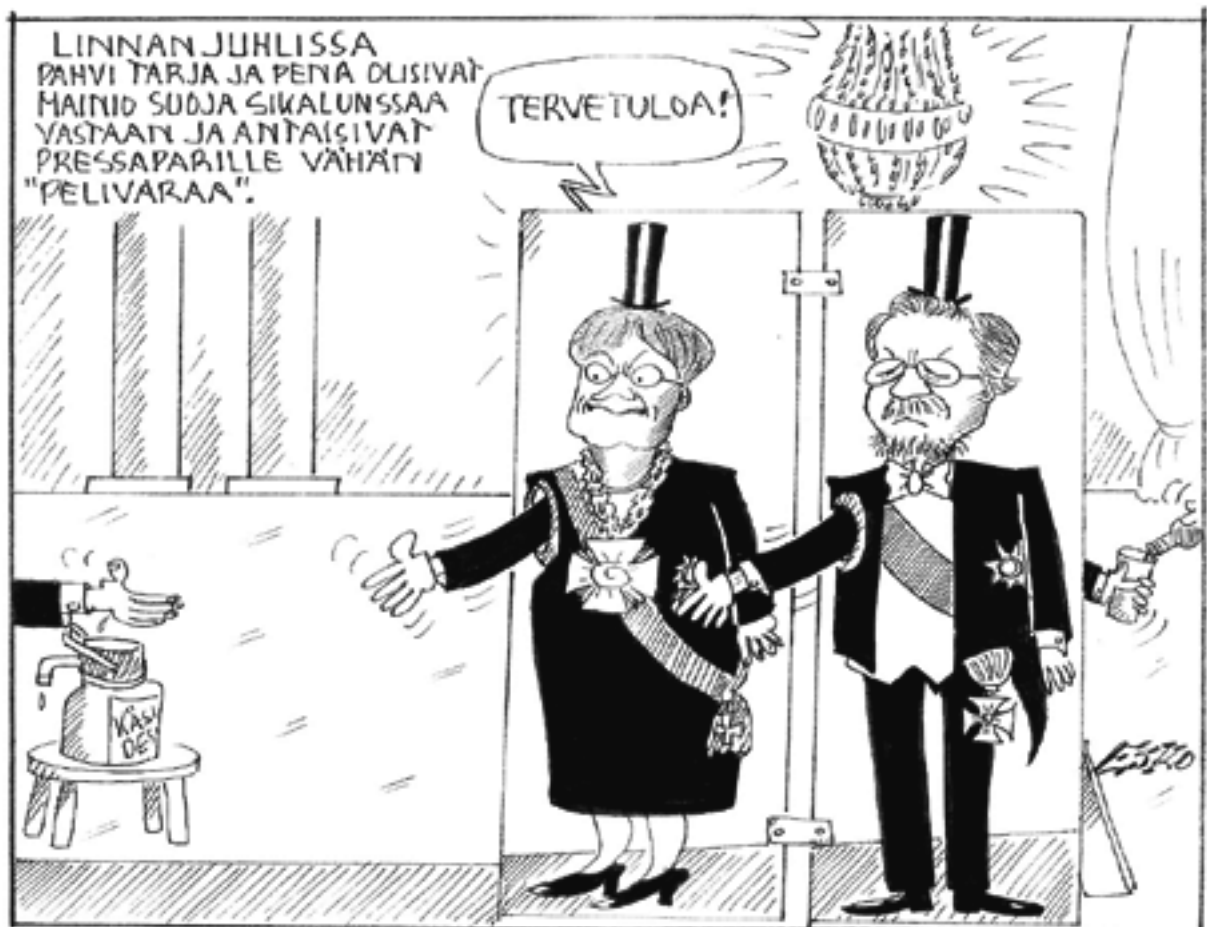
Kirjat:	€
Muistojemme Kurkijoki TARJOUS	30
Kurkijoen historia IV	21
Kurkijoki kuvat kertovat TARJOUS	5
Kurkijoki sodasta evakoon TARJOUS	5
Näin ikkeä – murresanakirja (Miikkulainen)	15
Vaiettu Elisenvaaran pommitus (Rahkola, Geust)	35
Minä, Adolf ja Josip (Raimo O. Kojo)	30
Paluu juurilleni (Sairanen)	30
Kärkitaistelija (Hartikka)	20
Kurjenmiekka (Poskiparta)	10
Se on sata (Kurkijoen martat)	20
Loimaan Seudun Karjalaseura 60 v	20
Elisenvaarassa ja evakossa	15
Kurkijoki-Säätiö 60-vuotishistoriikki	8
Vanhat 10-vuotishistoriikit	2
Parhaat jutut	5

Viirit:	
Kurkijoki-isännänviiri (4 m)	95
Kurkijoki-pöytästandaari (2 mallia)	35

Postikortit:	
Postikortit Pekka Kyytisen kuvista	1
Muut postikortit	0,50

Muut:	
Kurkijoki-mitali	28
Kurkijoelta Nykypäivään -museomultimedia CD-Rom	20
Lehden vuosikerta – CDR	20
Kimallus-Kurkijoen valssi CD	12
Karjalan kutsu CD	12
Puinen Kurkijoen vaakuna (seinä- tai pöytämalli)	20
Puinen kurki	20
T-paita	15
Adressit	8
Kurkijoen kartta v. 1847	10
Kurkijokelainen irtonumero	2

Escon puumerkki

Vampulan Karjalaiset viettivät joulujuhlaa

Jouko Tuovolan säätiön omistaman karjalaistalon kunnostetun, lämmintunnelmaisen entisen navetan täytti reilut 30 henkilöä, joista osa Loimaalta asti. Pimeässä saiteisessa marraskuun illassa pihaan opastivat räiskyvät jätjän kynttilät.

- Nämä joulujuhlat ovat aina yhtä hauskat. Viime vuonna vietimme niitä ensimmäistä kertaa näissä tiloissa, muita pirskeitä täällä on toki pidetty, naureskeli seuran puheenjohtaja Paavo Tuunainen tyytyväisenä. Syntyperältään aito

vampulalainen Ritva Rantalainen laittoi vieraat hie-romaan älynystyröitään arvoituksillaan, joita hän oli poiminut pitkin Suomea. Tässä muutama vaikeuksia tuottanut malliksi: **Etelä-Karjalasta:** Katajamäellä kasvaa,

Vampulan karjalaisten naistoimikunta oli keitellyt puurot ja torttukahvit ja jaksoivat vielä osallistua iloisena juhlan viettoon. Kuvassa vas. Mirja Uotila, Helena Mylen ja Kaarina Sipiläinen.

Joulukahvi avasi karjalaiset kielenkannattimet ja iloinen puheensorina täytti juhlatilan.

tyvi ylös, latva alaspäin.
Lönnrotin arvoitus: Ukko rutsakka kaikki helmat katsoo.

Loimaalta: Metsässä syntynyt, korvessa kasvanut, naulassa nukuva polvella laulava pöydällä pölisevä.
- vastaukset jutun lopussa.

Seuran sihteeri Kaarina Leppämäki muistutti haus-

kassa puuropuheessaan, että Karjalassa nimitettiin puuroksi uunissa kypsennettyä ja hutuksi padassa keitettyä viljaruokaa. Suosituimpia puuroaineiksia olivat otra (ohra), johon saatettiin lisätä perunaa ja myös tattari. Vehnä levisi Karjalaan vasta 1920-30-luvuilla. Kauraa käytettiin leivän lisäksi karjalaisille tuttuun kaurakiisseliin. Siitä Kaarina kertoiikin vanhan totaamuksen: Kun lipasee, se on

mahassa, kun rykäsee, se on housussa.

Tämän jälkeen katsottiinkin parhaimmaksi siirtyä syömään naistoimikunnan keittämää herkullista joululuhuttua, josta kolme onnekasta löysi myös mantelin.

Helena Sulavuori

Arvoitusten ratkaisut:

Parta
Kynny
Kannel

Kurkijoki-seuran JOULUJUHLA

sunnuntaina 13.12. klo 14.00, Karjalatalon yläsalissa 2. kerros, Käpylänkuja 1, Helsinki
puhuja: Ermo Äikää
viulu: Mervi Myllyoja
näytelmä: Kalliolan teatteriryhmä
1966 oviraha 6 € arpajaiset

Kurkijokelaiset ystävienne TERVETULOA

ONKS TIETOO VASTAUKSET

1. Mäntsälän kapina
2. Runeberg
3. Ahvenanmaan vaalipiiristä
4. 133 vuotta
5. Sahateollisuus
6. Janne Seurujärvi
7. v. 1970
8. Urjalassa
9. v. 1885
10. Justiina

Toimituksen JOULUKAHVIT

perjantaina 11.12. klo 10-14.00

Tule pistäytymään kahvilla jouluisessa tunnelmassa tai viihtymään teematuokioissamme.

- 10.00 Elvi Miikkulainen opastaa neulekintaan teossa
11.00 Toimitusneuvoston puheenjohtaja Lauri Laukkanen kahvipöydässä
12.00 Ammattikorkeakoulun opiskelijat esittelevät ensi vuonna ilmestyvien uusien Kurkijoki-DVD:n sisältöä

Tervetuloa kaikki yhteistyökumppanit, lukijat, ohikulkijat.

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija.

Tilaa nyt Kurkijokelainen, kaksi kertaa kuukaudessa ilmestyvä pitäjälehti!
Vuosikerta vain 35 eur. Tilattuna alle 1,50 eur/kpl.

Tilaan Kurkijokelaisen

☐ Itselleni ☐ Lahjaksi

Lehden saaja

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Lahjatilauksen maksaja:

Nimi: _____

Lähiosoite: _____

Postinro ja -toimip.: _____

Pvm. _____

Allekirjoitus: _____

Palauta kuponki kirjekuoressa osoitteella:
Kurkijokelainen, Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
tai tee tilaus sähköpostiosoitteessamme:
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

kurkijoki.fi
on oikea tietopankki

Kurkijokelaiselle

Vuosien mittaan on lehtenne tullut tutuksi minullekin, joskus sen sivuille raapustin jotain itsekin.

Tunnen olevani jotenkin juureton, minua ilahduttaa, että lehtenne jaksaa vaalia muistojen Karjalaa.

Lausun myöhästyneet onnittelet, lähetän terveiset, kirjoittakaa, muistelkaa, hyvät ihmiset.

Sirpa Aaltonen-
Veikkolainen

Erikoishammasteknikko
MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

EHT-
liiton
jäsen

KIRJAUUTUUS

Raimo O. Kojo

MINÄ, ADOLF JA JOSIF

Veijariromaani talvisodan ajoilta

Miten Kurkijoen, Elisen-vaaran, Jaakkiman, Hiitolan ja muiden lähiseutujen ihmiset kokivat talvisodan puhkeamisen ja evakkoon lähdön?

Minerva Kustannus Oy. Kovakantinen, sivuja 355.

Nouda tai tilaa Kurkijokelaisen toimistosta 30 €

Koulukuja 7, 32200 LOIMAA
Puh. (02) 762 2551, 050-521 3336
toimitus@kurkijokelainen.inet.fi

MUSIIKKIVÄEN PALVELUPAIKKA
LOIMAAN MUSIIKKI

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna:
ma suljettu, ti-pe 12-17, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on s. detty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntiä ja oikeusturva-asioita.

Asianajajatoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalaankatu 9-11 B, Loimaa
p. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolumbus.fi

Asianajajatoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
AA, VT Katri Ranta-Eskola
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com